Hukuk Bölümü 2010/305 E. , 2010/322 K.

- 3194 SAYILI İMAR KANUNU'NUN 42. MADDESI UYARINCA VERILEN PARA CEZASINA KARŞI AÇILAN DAVA
  - İMAR KANUNU (3194) Madde 42

"İçtihat Metni"

Davacı : N.O.

Vekili : Av. O.Y.

Davalı : Datça Belediye Başkanlığı

O L A Y : Muğla İli, Datça İlçesi: Emecik Köyü, Karaincir mevkii 7/1 pafta, 1175 parsel sayılı taşınmazda yer alan konutta inşa edilen yapıların, imar mevzuatına aykırı olduğu gerekçesiyle 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32. maddesi uyarınca yıkımı ve 42. maddesi uyarınca davacıya 3.000.000.000.-TL para cezası verilmesine ilişkin 27.10.2004 günlü 277 sayılı Datça Belediyesi Encümen kararının iptali istemiyle; davacı vekili tarafından idari yargı yerinde dava açılmıştır.

Muğla İdare Mahkemesi; 25.08.2005 gün ve E: 2005/1630, K: 2005/1182 sayı ile, 2577 sayılı Kanununun 14. ve 5.; 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren Kabahatler Kanunu'nun 27. maddesi hükümlerine yer verdikten sonra; bakılan davada aralarında maddi veya hukuki yönden bağlılık ya da sebep -sonuç ilişkisi kalmayan idari para cezası ve yıkım işlemlerine karşı ayrı ayrı dilekçeler ile dava açılmasının gerekeceği nedeniyle; 2577 Sayılı Kanunun 15.maddesinin 1/d bendi uyarınca bu kararın bildirim tarihinden itibaren otuz gün içinde aynı Kanu'nun 5. maddesine uygun biçimde düzenlenecek iki örnek dilekçe ile her işlem için ayrı ayrı dava açabilmek üzere dilekçenin REDDİNE karar vermiştir.

Davacı vekili, dilekçesini yenileyerek; 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesi uyarınca 3.000.-YTL para cezası verilmesine ilişkin 27.10.2004 günlü 277 sayılı işlemin iptali istemiyle tekrar idari yargı yerine başvurulmuştur.

MUĞLA İDARE MAHKEMESİ; 30.01.2006 gün ve E: 2006/132, K: 2006/217 sayı ile; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 2. maddesinde, Kabahat deyiminden; kanunun, karşılığında idari yaptırım uygulanmasını öngördüğü haksızlığın anlaşılacağının belirtildiği, 3. maddesinde, Kabahatler Kanunu'nun genel hükümlerinin diğer kanunlardaki kabahatler hakkında da uygulanacağının öngörüldüğü, aynı Kanunun yaptırım türleri başlıklı 16. maddesinde, Kabahatler karşılığında uygulanacak olan idari yaptırımların, idari para cezası ve idari tedbirlerden ibaret olduğu belirtilerek, idari tedbirlerin de, mülkiyetin kamuya geçirilmesi ve ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler olduğunun hüküm altına alındığı, yine aynı Kanunun geçici 2. maddesinde, "Bu Kanun hükümleri, yürürlüğe girdiği tarih itibariyle idare mahkemelerinde dava açılarak iptali istenen idari yaptırım kararları hakkında uygulanmaz" ve geçici 3. maddesinde de, "Daha önce verilmiş olan idari para cezasına ilişkin kararlara karşı henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on beş gün içinde 27. madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvuruda bulunulabilir" hükmünün getirildiği; 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun Başvuru Yolu başlıklı 27. maddesinde ise, İdari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin idari yaptırım kararına karşı, kararın tebliği veya tefhimi tarihinden itibaren en geç on beş gün içinde, sulh ceza mahkemesine başvurulabileceği, bu süre içinde başvurunun yapılmamış olması halinde idari yaptırım kararının kesinleşeceği, mücbir sebebin varlığı dolayısıyla bu sürenin geçirilmiş olması halinde bu sebebin ortadan kalktığı tarihten itibaren en geç yedi gün içinde karara karşı başvuruda bulunulabileceği, bu başvurunun, kararın kesinleşmesini engellemeyeceği, ancak, mahkemenin yerine getirmeyi durdurabileceği, başvurunun, bizzat kanuni temsilci veya avukat tarafından sulh ceza mahkemesine verilecek bir dilekçe ile yapılacağı başvuru dilekçesinin, iki nüsha olarak verileceği, başvuru dilekçesinde, idari yaptırım kararına ilişkin bilgilerin, bu karara karşı ileri sürülen delillerin açık bir şekilde gösterileceği dilekçede ayrıca, başvurunun süresinde yapılmasını engelleyen mücbir sebebin dayanaklarıyla gösterileceği, idari yaptırım kararının mahkeme tarafından verilmesi halinde bu madde hükmünün uygulanmayacağının hükme bağlandığı; yukarıda yer verilen Kabahatler Kanunu hükümleri incelendiğinde, ceza hukukunun genel prensipleriyle yakın ilişki içinde bulunan ve bu ilişki nedeniyle Kabahatler Kanunu kapsamında değerlendirilen bütün Kanunlardaki idari para cezaları için artık Kabahatler 01.06.2005 tarihinden sonra açılacak tüm idari para cezalarına ilişkili davalarda Kabahatler Kanunu'nun uygulanacağının açıkça hüküm altına alındığı, Kabahatler Kanunu'nun tasarıdaki gerekçesine bakıldığında, bu kanunun idari nitelikteki yaptırımlarla ilgili olarak genel bir kanuna olan ihtiyaçtan doğduğu, tasarı kapsamında tanımlanan özel kabahatlerin sınırlayıcı olmadığı, tasarıda belirlenen genel ilkelerin özel kanunlarda tanımlanan Kabahatler hakkında da uygulanmasının temininin amaçlandığının belirtildiği, TBMM Adalet Komisyonu raporunda da aynen, "Tasarıda hüküm bulunmamakta ise de, kabahatlerin ve bunlar karşılığında öngörülen idari yaptırım kararlarının bir idari işlem olmasının ötesinde, ceza hukukunun genel prensipleriyle yakın ilişki içinde olduğu düşüncesiyle; kabahatler karşılığında öngörülen idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesi kararlarına karşı idari yargıya değil, ceza mahkemesine başvurulabilmesi mümkün kılan düzenleme yapılmıştır. Bu nedenle, 1. maddeye iki bent eklenerek, kabahatler dolayısıyla karar alma süreci ve idari yaptırım kararlarına karşı kanun yolu da Tasarının kapsamına ithal edilmiştir. Ayrıca belirtmek gerekir ki, böyle bir düzenlemenin yapılmasına gerek de duyulmaktadır. Zira idari para cezası ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin kararlarla ilgili olarak, yerine getirilmeden önce, adli denetim imkanının ve bu suretle kesinleşmenin sağlanması gerekir. Böylece, kişiler açısından hukuki güvence sağlanmış olur" şeklinde bir gerekçeye yer verilmiş ve tasarıya eklenen geçici 2. madde ile idare mahkemelerinde görülmekte olan davalarla ilgili geçiş hükmüne yer verildiği, tasarıya eklenen geçici 3. madde ile daha önce verilmiş olan idari para cezasına ilişkin kararlara karşı henüz iptal davası açılmamış olmakla birlikte dava açma süresinin geçmemiş olması halinde, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren on beş gün içinde 27. madde hükümlerine göre sulh ceza mahkemesine başvuruda bulunulabilmesi imkanı tanındığının belirtilmiş olduğu, bütün bu açıklamalar ile Kabahatler Kanunun sistematiği ve gerekçesi dikkate alındığında 01.06.2005 tarihinden itibaren açılacak bütün idari para cezası davalarında artık 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun uygulanmasının gerekeceği; bu durumda, dava tarihi itibariyle artık Kabahatler Kanunu kapsamında olan dava konusu idari para cezasının görüm ve çözümünün yukarıda yer verilen hükümler uyarınca adli yargı mercilerinin görev alanında bulunduğu gerekçesiyle; 2577 sayılı Kanun'un 15/1-a maddesi uyarınca davanın Görev Yönünden Reddine karar vermiş; bu karara yapılan itiraz Aydın Bölge İdare Mahkemesinin 29.6.2006 gün ve E:2006/433, K:2006/491 sayılı kararıyla reddedilerek karar onanmış ve kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, aynı istemle adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

DATÇA SULH CEZA MAHKEMESİ;10.10.2006 gün E: 2006/76 D.İş, K:2006/74 D.İş sayı ile; itiraz edenin dilekçesi ve ekindeki belgelerin incelenmesinde; itirazın dayanağı olan idari para cezasının Datça Belediyesi Encümeninin 27.10.2004 tarih ve 277 sayılı kararı ile 3194 Sayılı imar Kanunun 32 ve 42. maddesine dayalı olarak kaçak yapı cezası adı altında düzenlendiğinin anlaşılmış olduğu; mahkemelerin görev ve yetkileri kanunla düzenlenmekte olup, 3194 S.Y'nın 42. Mad. 5. Fıkrasında

düzenlenen" bu kanunda yazılı cezalara karşı Sulh Ceza Mahkemesine itiraz edilebilir hükmünün Anayasa Mahkemesince iptal edildiği, 01.02.2001 tarihinde 24305 sayılı Resmi Gazetede yayınlanan Anayasa Mahkemesinin 15.05.1997 tarih 1996/72 esas 1997/51 karar sayılı kararında açıkça belirtildiği üzere itiraza konu işlemin idari bir işlem olduğu, idari işlemlere karşı yapılacak olan itirazların idari yargı mercilerince incelenip karara bağlanması gerektiği, 3194 S.Y'nın 32, 42. mad. uyarınca verilen idari para cezalarının, idari işlem olduğunun belirtildiği, Anayasa'nın "idarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır" kuralıyla yönetimin kamu hukuku yada özel hukuk alanına giren tüm eylem ve işlemlerini kapsadığı, idari yargının benimsendiği anayasal sistemlerde kural olarak kamu hukuku alanındaki eylem ve işlemler için idari yargı, özel hukuk alanındakiler için de adli yargının görevli olduğu; Anayasanın 140. maddesinin birinci fıkrasında yer alan" Hakimler ve Savcılık adli ve idari yargı hakim ve savcıları olarak görev yaparlar" 155. maddesinin birinci fıkrasında yer alan, "Danıştay, idari mahkemelerce verilen kanunun başka bir idari yargı merciine bırakmadığı karar ve hükümlerin son inceleme merciidir. Kanunla gösterilen belli davalara da İlk ve son derece mahkemesi olarak bakar" biçimindeki düzenlemelerle tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayrımının benimsendiğinin görüldüğü, bu itibarla kural olarak idari alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacağından, idari yargının görev alınana giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda yasa koyucunun mutlak bir takdir hakkının bulunduğunu söylemenin olanaklı bulunmadığı; mahkemelerce uygulanan yaptırımlar kamu düzeni ve güvenliğini sağlamak amacına matuf olduğu halde, kamu idarelerine tanınan yaptırım uygulama yetkisiyle, idarenin kamu hizmetlerini gereği gibi, etkin ve ivedilikle yürütülmesi amacının gözetildiği; kişilere, idare hukuku alanındaki düzene aykırı davranışları nedeniyle verilen idari cezaların, idari yaptırımların en önemlilerinden biri olduğu, idari para cezalarını diğer cezalardan ayıran en belirgin niteliğin, idari makamlar tarafından verilmesi olduğu; idari bir makam tarafından tek taraflı olarak idare hukuku alanında kamu gücünün kullanılması suretiyle tesis edilmeleri nedeniyle idari bir işlem oldukları tartışmasız olduğundan, çıkacak uyuşmazlıkların çözümünün de idari yargı alanında çözülmesinin gerektiğinden bahisle; gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere, uyuşmazlığın çözümünde İDARİ YARGI görevli olduğundan mahkemelerinin Görevsizliğine, 2247 S. Uyuşmazlık Mahkemesi Kanunun 15. mad. uyarınca kararın kesinleşmesinden sonra olumsuz görev uyuşmazlığının halli için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine; kararın öğrenilmesinden itibaren 7 günlük süre zarfında mahkemelerine verilecek bir dilekçeyle veya mahkemeleri zabıt kâtibine tutturulacak tutanakla karara karşı temyiz yoluna gidilebileceğine karar vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Ramazan TUNÇ, Habibe ÜNAL, Sıddık YILDIZ, Muhittin KARATOPRAK ve Sedat ÇELENLİOĞLU'nun katılımlarıyla yapılan 06.12.2010 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre: Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği…" açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler" hükmüne göre, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, görevsizlik kararı verilmekle birlikte görev uyuşmazlığının çözümü için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verildiği anlaşılmıştır.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de, Sulh Ceza Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvurunun 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA'nın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesine göre verilen para cezasının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

3.5.1985 tarih ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesinin birinci fıkrasında, ruhsat alınmadan veya ruhsat veya eklerine veya imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapının yapı sahibine, fenni mesule ve müteahhidine, istisnalar dışında özel parselasyon ile hisse karşılığı belirli bir yer satan ve alana para cezası verileceği kurala bağlanmış; anılan Yasa maddesinin itiraz merci olarak sulh ceza mahkemesini belirleyen beşinci fıkrası Anayasa Mahkemesi'nin 15.5.1997 tarihli ve E:1996/72, K:1997/51 sayılı kararıyla; bir idari işlemin bir bölümünün idari yargının, diğer bir bölümünün ise adli yargının denetimine bırakılmasında, kamu yararı bulunmadığı, zira bu işlemlerin, kamu gücünün kullanılmasıyla ilgili bir idari işlemin devamı ve idari bir yasağa aykırı davranan kişiye idari bir yaptırımın uygulanması niteliğinde olduğu, çıkacak uyuşmazlıkların çözümünde de idari yargının yetkili olacağı, idarenin aynı yapı için aldığı kararın bir bölümünün idari yargıda bir bölümünün adli yargıda görülmesinin yargılamanın bütünlüğünü bozacağı, idari bir işlemin bölünerek bir bölümünün idari yargının bir bölümünün de adli yargının denetimine bırakılmasında isabet bulunmadığı belirtilmek suretiyle iptal edilmiş olup, yasama organınca bu konuda düzenleme yapılmamıştır.

Anayasa Mahkemesi'nin iptal kararını gözeten Uyuşmazlık Mahkemesi, 3194 sayılı Yasa'nın 42. maddesine göre verilen idari para

cezalarına karşı açılan davaları, göreve ilişkin genel ilkelere göre idari yargının görev alanında görmüştür.

3194 sayılı Yasa'nın 42. maddesi, 9.12.2009 gün ve 5940 sayılı Kanun'un 2. maddesi ile değiştirilmiş ise de; idari para cezasına karşı kanun yoluna ilişkin bir düzenlemeye yer verilmemiştir.

30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 6.12.2006 gün ve 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesiyle değiştirilen 3. maddesinde, " (1) Bu Kanunun;

a) İdarî yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idarî para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır" denilmiştir.

Aynı Kanunun 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fıkrada ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; idari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı, ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 3194 sayılı İmar Kanunu'nda da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği, ancak; idari para cezasına konu yapı ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararın(yıkım) da verildiği anlaşıldığından; idari para cezasına ilişkin kararın hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği kuşkusuzdur.

Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesi ve aynı Kanunun 27. maddesine 5560 sayılı Kanun'la eklenen sekizinci fıkra hükmü bir arada değerlendirildiğinde, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesi uyarınca verilen para cezasına karşı açılacak davanın çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Sulh Ceza Mahkemesi'nin 19. madde kapsamında görülen başvurusunun kabulü ile İdare Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Datça Sulh Ceza Mahkemesi'nin 19. madde kapsamında görülen BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Muğla İdare Mahkemesi'nin 30.01.2006 gün ve E: 2006/132, K: 2006/217 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 06.12.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.